

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ (Γ.Λ.Κ)**

**Αθήνα 26 Μαΐου 2006
Αριθ. Πρωτ.: 1436**

ΠΡΟΣ: Το Υπουργείο Οικονομίας
και Οικονομικών
Γενική Διεύθυνση Δημ. Περ.
και Εθνικών Κληρ/των
Δνση Δημ. Περιουσίας
Τμήμα Β'

ΑΤΟΜΙΚΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ 272/2006

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ: Εάν, ενόψει του διαλαμβανόμενου στο έγγραφο του ερωτήματος ιστορικού, επιβάλλεται ο επανακαθορισμός των οριογραμμών αιγιαλού και παραλίας στην περιοχή που βρίσκεται στο Ν. Μαρμαρά Χαλκιδικής έμπροσθεν από την «Ανώνυμη Τουριστική Τεχνική Βιομηχανική Εταιρία Πόρτο Καρράς» Α.Ε. ούτως ώστε να συμπεριληφθεί στη ζώνη του αιγιαλού και ο εσωτερικός λιμένας που έχει νόμιμα διαμορφωθεί μέσα σε ιδιόκτητες περιοχές της ανωτέρω εταιρίας για την εξυπηρέτηση των τουριστικών της αναγκών.

ΣΧΕΤ: Αριθ. πρωτ.:1121784 πε/9392 πε/Β0010/σχετ. 1116364 πε/8858πε/Β0010/2 – Φεβρ. – 2006/ έγγραφό σας.

Επί του αναφερόμενου στο θέμα ερωτήματος που υπεβλήθη με το ανωτέρω σχετικό σας γνωρίζουμε τα εξής:

I. Στην παρ. 9 του άρθρου 5 Ν. 2971/2001 (ΦΕΚ 285/19-12-2001) με τον τίτλο «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις» ορίζεται ότι:

«9. Σε περίπτωση εσφαλμένου καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού ή του παλαιού αιγιαλού ή της παραλίας επιτρέπεται ο επανακαθορισμός κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου. Η

διαδικασία για τον επανακαθορισμό κινείται είτε αυτεπαγγέλτως από την κτηματική Υπηρεσία είτε ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερόμενου και προσκόμιση στοιχείων που να αποδεικνύουν το σφάλμα του πρώτου καθορισμού.....»

Στην παρ. 10 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι: «10. Η προηγούμενη παράγραφος έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα όρια του αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας έχουν καθορισθεί με βάση τον α.ν. 2344/1940».

Περαιτέρω στο άρθρο 9 με τίτλο «στοιχεία καθορισμού αιγιαλού και παραλίας» ορίζεται:

«1. Η Επιτροπή για την χάραξη της οριογραμμής του αιγιαλού και της παραλίας λαμβάνει υπόψη της ύστερα από αυτοψία τις φυσικές και λοιπές ενδείξεις, που επηρεάζουν το πλάτος του αιγιαλού και της παραλίας και ενδεικτικά:

α)..... β)..... γ)..... στ. Την ύπαρξη τεχνικών έργων στην περιοχή, που νομίμως υφίστανται ζ).....

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων καθορίζονται οι προδιαγραφές και λοιπές λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου».

Σε εκτέλεση της παρ. 2 του άρθρου 9 Ν. 2971/2001 εκδόθηκε η υπ' αριθ. 1089532 π.ε./8205 π.ε./Β0010/20-4-2005 Κ.Υ.Α. (ΦΕΚ 595/4-5-2005 τ.Β') των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών αφενός και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων αφετέρου, με την οποία εξειδικεύθησαν τα στοιχεία τα οποία λαμβάνει υπόψη της η Επιτροπή, προκειμένου να προβεί στη χάραξη των οριογραμμών αιγιαλού και παραλίας. Ειδικότερα στο άρθρο 4 της ανωτέρω απόφασης που αναφέρεται στην ύπαρξη τεχνικών έργων ορίζεται:

«1. Ένα τεχνικό έργο επηρεάζει κατά κανόνα το κυματικό πεδίο και κατ' επέκταση την ανάβαση του κυματισμού. Επίσης διαμορφώνει άμεσα ή έμμεσα την ακτή και περαιτέρω τη ζώνη του αιγιαλού.

2. Για να ληφθεί υπόψη το τεχνικό έργο από την επιτροπή του άρθρου 3 του ν. 2971/2001 θα πρέπει αυτό να είναι νόμιμο. Στη περίπτωση αυτή ο αιγιαλός χαράσσεται στη νέα διαμορφωμένη κατάσταση της ακτής.

3. Στη περίπτωση που το έργο είναι παράνομο, αυτό δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό του αιγιαλού και ο αιγιαλός καθορίζεται στο αρχικό φυσικό του όριο που είναι δυνατό να αναγνωριστεί ή που προκύπτει από άλλα στοιχεία».

Εξάλλου στο άρθρο 112 του Συντάγματος 1952 ορίζεται ότι:

«Νόμος εφ' άπαξ εκδιδόμενος θέλει ρυθμίσει την προστασία των εκ της αλλοδαπής εισαγομένων προς τοποθέτησιν εις την χώραν κεφαλαίων».

Περαιτέρω στο άρθρο 11 παρ. 1 του Ν.Δ. 2687/53 «Περί επενδύσεως και προστασίας κεφαλαίων εξωτερικού», το οποίο εκδόθηκε εφάπαξ βάσει του άρθρου 112 Συντάγματος 1952 ορίζεται ότι:

«Περιουσιακά στοιχεία επιχειρήσεων ιδρυθησομένων ή σημαντικώς ενισχυθησομένων κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 9 δι' εισαγωγής κεφαλαίων εξωτερικού, **εξαιρούνται πάσης αναγκαστικής απαλλοτρίωσης**».

Τέλος στο άρθρο 107 του ισχύοντος Συντάγματος ορίζεται:

«Η πριν από την 21 Απριλίου 1967 νομοθεσία με αυξημένη τυπική ισχύ για την προστασία κεφαλαίων εξωτερικού διατηρεί την αυξημένη τυπική ισχύ που είχε και εφαρμόζεται και στα Κεφάλαια που θα εισάγονται στο εξής.....

2. Νόμος, που εκδίδεται μία φορά μέσα σε τρεις μήνες από την ισχύ του Συντάγματος, ορίζει τους όρους και τη διαδικασία για την αναθεώρηση ή λύση των εγκριτικών διοικητικών πράξεων που εκδόθηκαν με οποιονδήποτε τύπο κατ' εφαρμογή του νομοθετικού διατάγματος 2687/1953 ή των συμβάσεων που έχουν συναφθεί από 21-4-1967 έως 23-7-1974 για επενδύσεις κεφαλαίων εξωτερικού, με εξαίρεση εκείνες που αφορούν τη νηολόγηση πλοίων με ελληνική σημαία».

Κατ' επιταγή της ανωτέρω συνταγματικής διάταξης εξεδόθησαν αρχικώς ο Ν. 141/28-8-75 (179 Α) και βραδύτερον ο Ν. 207/30-10-75 (240 Α) με τους οποίους καθορίζονται οι όροι και η διαδικασία της αναθεώρησης ή ανάκλησης των εγκριτικών πράξεων και της αναθεώρησης ή λύσεως των σχετικών συμβάσεων η οποία διαδικασία, σύμφωνα με τους ανωτέρω νόμους, επιβάλλεται να κινηθεί μέσα σε τρίμηνη αποκλειστική προθεσμία από της έναρξης ισχύος των ανωτέρω νόμων.

II. Από την επισκόπηση των προεκτεθεισών διατάξεων ερμηνευομένων αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους συνάγονται τα' ακόλουθα συμπεράσματα σχετικά με το τεθέν ερώτημα.

1. Σύμφωνα με την παρ. 9 του άρθρου 5 Ν. 2971/2001 παρέχεται η δυνατότητα στη Διοίκηση να επανακαθορίσει τις οριογραμμές του αιγιαλού και της παραλίας αυτεπάγγελα ή κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, εφόσον διαπιστωθεί ότι πράγματι έχει εμφιλοχωρήσει σφάλμα κατά την αρχική χάραξη των οριογραμμών. Η δυνατότητα αυτή παρέχεται επίσης, σύμφωνα με την παρ. 10 του ίδιου άρθρου, και για τις οριογραμμές αιγιαλού και παραλίας που είχαν καθορισθεί υπό το καθεστώς ισχύος του Α.Ν. 2344/1940.

Περαιτέρω η αρμόδια Επιτροπή προκειμένου να προβεί στη χάραξη των οριογραμμών αιγιαλού και παραλίας λαμβάνει υπόψη της, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 1 περ. στ' του ίδιου νόμου, μεταξύ των άλλων και τα τεχνικά έργα που νομίμως υφίστανται στην περιοχή του αιγιαλού και επηρεάζουν το κυματικό πεδίου ή διαμορφώνουν κατά τρόπο άμεσο ή έμμεσο την ακτή και τη ζώνη του αιγιαλού.

Έχει δε κριθεί ερμηνευτικά με την υπ' αριθ. 13/2006 γνωμ. Ν.Σ.Κ. (ατομική) ότι ως τέτοια τεχνικά έργα νοούνται, όσα έχουν εκτελεσθεί υπό του Δημοσίου ή υπό των ιδιωτών με την άδεια και την επίβλεψη του Δημοσίου. Και τούτο διότι ο αιγιαλός ανήκει στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου (Δημόσια κτήση) και απαγορεύεται εντός αυτού η κατασκευή οιοδήποτε κτίσματος, εκτός εκείνων που επιτρέπονται ύστερα από άδεια του Ελληνικού Δημοσίου

συντρεχόντων και των λοιπών προϋποθέσεων. Επίσης με το υπ' αριθ. 931/30-5-2005 γνωμοδοτικό έγγραφο Ν.Σ.Κ. έχει διατυπωθεί η άποψη σχετικά με τον επανακαθορισμό του αιγιαλού και της παραλίας ότι επιτρέπεται ο επανακαθορισμός, εκτός από τις περιπτώσεις εσφαλμένου καθορισμού και στις περιπτώσεις που έχουν επέλθει εδαφικές μεταβολές, συνεπεία εκτελέσεως τεχνικών έργων, πρόσχωσης της θάλασσας ή διάβρωσης της ακτής **με την επιφύλαξη ότι δεν υφίστανται ειδικές διατάξεις** που αποκλείουν τον επανακαθορισμό.

2.Εξάλλου από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 11 Ν.Δ. 2687/53 προκύπτει ότι τα περιουσιακά στοιχεία των επιχειρήσεων που ιδρύθηκαν ή ενισχύθηκαν σημαντικά με κεφάλαια εξωτερικού τυγχάνουν ιδιαίτερης προστασίας και **εξαιρούνται από κάθε αναγκαστική απαλλοτρίωση.**

Δεδομένου δε ότι εκδόθηκε το ως άνω Ν.Δ. μόνο μία φορά (εφάπαξ), κατά Συνταγματική εξουσιοδότηση, έχει και αυξημένη τυπική ισχύ έναντι των άλλων τυπικών νόμων, υπό την έννοια ότι δεν μπορεί να τροποποιηθεί ή να καταργηθεί με κοινές νομοθετικές διατάξεις, παρά μόνον από νομοθετήματα που έχουν εκδοθεί κατά τον ίδιο τρόπο (Βλέπε Συνταγματικό Δίκαιο Κων/νου Α.Γεωργόπουλου 12^η Έκδοση Εκδόσεις Ν. Σάκκουλα 2001 σελ. 438).

Περαιτέρω οι διατάξεις του ίδιου Ν.Δ. είναι ειδικές και συνιστούν ένα ιδιαίτερο νομοθετικό καθεστώς προστασίας των κεφαλαίων που εισάγονται από το εξωτερικό για σημαντικές παραγωγικές επενδύσεις που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του και σύμφωνα με ρητή διάταξη του ισχύοντος Συντάγματος (αρθρ. 107 παρ. 1) το ίδιο Ν.Δ. εξακολουθεί να διατηρεί την αυξημένη τυπική ισχύ του και να εφαρμόζεται και στα κεφάλαια που θα εισάγονται εφεξής

III. Εν προκειμένω από το έγγραφο του ερωτήματος και τα λοιπά στοιχεία του σχετικού φακέλου, σε σχέση με το ερώτημα, προκύπτουν τ' ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Η ιδιωτική μαρίνα ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ (άλλως λιμενίσκος τουριστικών σκαφών) έχει κατασκευασθεί σε ιδιωτική έκταση της

«Ανώνυμης Τουριστικής Τεχνικής Βιομηχανικής Εταιρείας «ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ» με κεφάλαια που έχουν εισαχθεί από το εξωτερικό και αποτελεί μέρος παραγωγικής επένδυσης που είχε υπαχθεί στις ευνοϊκές διατάξεις του αναπτυξιακού Ν.Δ. 2687/1953 «Περί επενδύσεως και προστασίας κεφαλαίων εξωτερικού» καθώς και τις διατάξεις του επίσης αναπτυξιακού Νόμου 4171/61.

Η κατασκευή της ως άνω μαρίνας καθώς και των λοιπών έργων της παραγωγικής επένδυσης έχει πιστοποιηθεί με την από 5-12-86 έκθεση ελέγχου του Κεντρικού Οργάνου Ελέγχου του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και λειτουργεί ως ιδιωτικός λιμένας με ίδια διοίκηση και κανονισμό για την εξυπηρέτηση των τουριστικών αναγκών του τουριστικού συγκροτήματος «ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ»..

Περαιτέρω από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει ότι ανεκλήθησαν οι εγκριτικές πράξεις που εκδόθηκαν στα πλαίσια ισχύος του Ν.Δ. 2687/53 ούτε έγινε αναθεώρηση ή λύση των σχετικών συμβάσεων που υπεγράφησαν μεταξύ του Δημοσίου και της ενταχθείσας στους αναπτυξιακούς νόμους επιχείρησης σχετικά με την υποχρέωση κατασκευής της μαρίνας.

Με βάση λοιπόν τ' ανωτέρω η ερωτώσα υπηρεσία διατυπώνει τον προβληματισμό εάν συντρέχουν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις για τον επανακαθορισμό των οριογραμμών του αιγιαλού και της παραλίας που έχουν καθορισθεί με την υπ' αριθ. 64775/13-6-72 απόφαση του Νομάρχη Χαλκιδικής (ΦΕΚ 196 τ.Δ/10-8-72) έμπροσθεν του Τουριστικού συγκροτήματος «ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ» ούτως ώστε να συμπεριληφθεί στην ζώνη αυτή και ο Τεχνικός λιμένας (μαρίνα) που έχει νομίμως κατασκευασθεί μέσα σε ιδιωτική έκταση ανατολικά και όπισθεν της παραλίας συνδεόμενος με τη θάλασσα με τεχνικό δίαυλο (κανάλι).

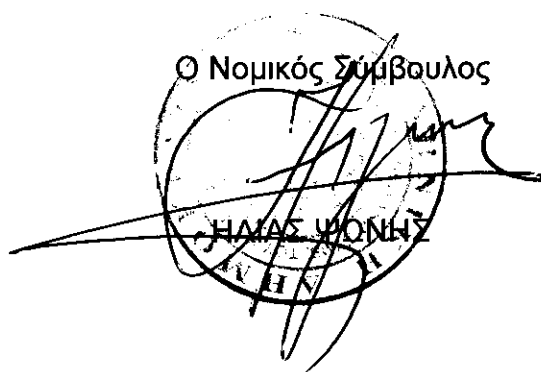
IV. Ενόψει των ως άνω εκτεθέντων νομικών και πραγματικών περιστατικών συνάγεται ότι η παραγωγική επένδυση που έχει υπαχθεί στις προστατευτικές διατάξεις του Ν.Δ. 2687/53, μέρος της οποίας αποτελεί και η μαρίνα ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ, διέπεται και καταλαμβάνεται

από το ιδιαίτερο νομοθετικό καθεστώς του ανωτέρω διατάγματος σύμφωνα με το οποίο τα περιουσιακά στοιχεία της παραγωγικής επένδυσης που αποκτήθηκαν ή ενισχύθηκαν με κεφάλαια από το εξωτερικό αποτελούν αναπαλλοτρίωτες κτήσεις.

Περαιτέρω λόγω της αυξημένης τυπικής ισχύος, του εν λόγω διατάγματος, την οποία εξακολουθεί να έχει και σήμερα, οι ειδικές ρυθμίσεις του υπερισχύουν και τυπικώς έναντι της λοιπής κοινής νομοθεσίας. Εξάλλου το τεχνικό αυτό έργο έχει κατασκευασθεί σε ιδιόκτητη περιοχή της επιχείρησης και όχι σε κοινόχρηστη έκταση για την εξυπηρέτηση ειδικών σκοπών οι οποίοι εξακολουθούν να υφίστανται.

Κατά συνέπεια η μαρίνα ως αναπαλλοτρίωτη ιδιωτική κτήση σύμφωνα με τα προεκτεθέντα δεν μπορεί να ενταχθεί στη ζώνη του αιγιαλού και της παραλίας και κατά προέκταση δεν συντρέχει νόμιμος λόγος για τον επανακαθορισμό του αιγιαλού.

V. Επομένως, σύμφωνα με τα εκτεθέντα, η απάντηση που αρμόζει στο ερώτημα είναι ότι δεν συντρέχουν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις για τον επανακαθορισμό των οριογραμμών αιγιαλού και παραλίας στην περιοχή Ν. Μαρμαρά Χαλκιδικής έμπροσθεν του τουριστικού συγκροτήματος «ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ» ώστε να ενταχθεί στη ζώνη του αιγιαλού και της παραλίας και η ιδιωτική μαρίνα του εν λόγω συγκροτήματος.

Ο Νομικός Σύμβουλος

ΧΑΪΑΣ ΨΟΝΗΣ